

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 14 juni 2000

Nr 528—539

INNEHÅLL

Nr		Sidan
528	Lag om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode.....	1291
529	Lag om ändring av 5 § lagen om pension för riksdagsmän.....	1293
530	Lag om ändring av 70 § inkomstskattelagen.....	1294
531	Lag om ändring av strafflagen.....	1295
532	Lag om ändring av 18 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet.....	1299
533	Lag om ändring av 1 och 6 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare.....	1300
534	Lag om ändring av 2 § lagen om Försäkringsinspektionen.....	1301
535	Lag om ändring av 1 och 1 a § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen.....	1302
536	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln.....	1303
537	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen.....	1304
538	Statsrådets förordning om ändring av 35 a och 65 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning.....	1305
539	Finansministeriets förordning om fastställande av grundräntan.....	1306

Nr 528

Lag

om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1947 om riksdagsmannaarvode (328/1947) 1 § 1 och 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 1 mom. i lag 464/1977 och 2 mom. i lag 1295/1988, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder i lag 39/2000, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande
4 mom. blir 5 mom., som följer:

1 §

Till en riksdagsledamot betalas ett arvode av sådan storlek att uppdraget som riksdagsledamot kan skötas på behörigt sätt. Arvodet fastställs av riksdagens kanslikommission enligt ett förslag från en arvodeskommission. Arvodeskommissionens ordförande och dess två övriga medlemmar, av vilka ingen får vara riksdagsledamot eller tjänsteman vid riksdagen, väljs av riksdagens presidium för fyra år. Kommissionen sammankallas av ordföranden. Kommissionen är beslutförför när samtliga medlemmar är närvarande. Presidiet

kan utfärda kompletterande bestämmelser om kommissionens verksamhet.

Till en riksdagsledamot betalas för den tid, för vilken riksdagsmannaarvodet betalas, för de extra kostnader som uppdraget som riksdagsledamot orsakar en ersättning om 30 procent av grundlönen i statens löneklass A 27. Till en riksdagsledamot som valts i någon annan valkrets än Helsingfors eller Nylands valkrets betalas kostnadsersättningen beräknad enligt 40 procent. Har en riksdagsledamot utöver sin bostad i en annan valkrets än Helsingfors eller Nylands val-

LM 61/2000
FiUB 9/2000
RSK 12/2000

krets för skötseln av uppdraget som riksdagsledamot en ägar- eller hyresbostad i Helsingfors, Esbo, Grankulla eller Vanda, betalas kostnadsersättningen beräknad enligt 55 procent. Kostnadsersättningen till en riksdagsledamot som valts i Nylands valkrets beräknas likväl enligt 40 procent om hans eller hennes bostad, med anlitande av allmän färdväg, ligger längre än 30 kilometer från riksdagshuset.

2 §

Om en riksdagsledamot med talmanskon-

Helsingfors den 9 juni 2000

ferensens eller riksdagens tillstånd inte deltar i riksdagsarbetet, kan talmanskonferensen på begäran av ledamoten besluta att riksdagsmannaarvodet eller en del därav inte skall betalas under den tid han eller hon är frånvarande. I övrigt kan talmanskonferensen bara av vägande skäl besluta att arvode inte skall betalas.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2000. Det enligt 1 § 1 mom. fastställda riksdagsmannaarvodet och kostnadsersättningen enligt 1 § 2 mom. betalas från den 1 september 2000.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 529

L a g

om ändring av 5 § lagen om pension för riksdagsmän

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs i lagen den 14 juli 1967 om pension för riksdagsmän (329/1967) 5 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1296/1988.	Denna lag träder i kraft den 1 september 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 530

L a g

om ändring av 70 § inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 70 § 2 mom., sådant
det lyder i lag 1072/1998, som följer:

70 §

*Riksdagsmans kostnadsersättningar och
reserätt samt kostnadsersättningar för
ledamöter i Europaparlamentet*

kationsersättning samt en riksdagsmans kost-
nadsersättning.

Denna lag träder i kraft den 1 september
2000.

Såsom i 1 mom. nämnd skälig ersättning
betraktas talmannens och vice talmännens
anslag enligt lagen om riksdagsmannaarvode
(328/1947), en riksdagsmans telekommuni-

Lagen tillämpas första gången vid beskatt-
ningen för 2000. På kostnadsersättningar
som betalats innan lagen träder i kraft tilläm-
pas dock de bestämmelser som gäller vid
ikraftträdandet.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 531

L a g**om ändring av strafflagen**

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 27 kap. och 42 kap. 1 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 27 kap. jämte ändringar och 42 kap. 1 § i lag 343/1939, och
ändras 24 kap. och 38 kap. 3 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 24 kap. jämte ändringar och 38 kap. 3 § i lag 578/1995,
 som följer:

24 kap.

**Om kränkning av integritet och frid samt
om ärekränkning**

1 §

Hemfridsbrott

Den som obehörigen

1) tränger sig in eller i smyg eller genom
att vilseleda någon inträder på en hemfrids-
skyddad plats eller gömmer sig eller stannar
kvar på en sådan plats, eller

2) stör någons hemfrid genom att föra
oväsen, kasta föremål, ringa telefonsamtal
eller på något annat motsvarande sätt,

skall för *hemfridsbrott* dömas till böter
eller fängelse i högst sex månader.

2 §

Grovt hemfridsbrott

Om vid hemfridsbrott

1) gärningsmannen eller en delaktig i syfte
att begå gärningen förser sig med ett vapen

eller något annat redskap som lämpar sig för
våld på person, eller om gärningsmannen
eller en delaktig uppenbart har för avsikt att
begå våld på person eller skada egendom,
eller

2) brottsoffret på grund av att hotelser
framställs eller egendom skadas i samband
med brottet eller på grund av gärningsmän-
nens eller de delaktigas antal har grundad
anledning att frukta för sin personliga säker-
het,

och hemfridsbrottet även bedömt som en
helhet är grovt, skall gärningsmannen för
grovt hemfridsbrott dömas till böter eller
fängelse i högst två år.

3 §

Brott mot offentlig frid

Den som obehörigen

1) tränger sig in eller i smyg eller genom
att vilseleda någon inträder i ett ämbetsverk,
en affärslokal, ett kontor, en produktionsin-
rättning, en möteslokal eller någon annan
motsvarande lokal eller byggnad eller på en
sådan byggnads omgärdade gårdsområde, el-

ler på ett kasernområde eller ett annat område som är i försvarsmaktens användning, där det enligt beslut av behörig myndighet är förbjudet att röra sig, eller

2) gömmer sig eller stannar kvar på en plats som avses i 1 punkten,

skall för *brott mot offentlig frid* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Som brott mot offentlig frid anses dock inte en gärning som föranlett endast liten olägenhet.

4 §

Grovt brott mot offentlig frid

Om vid brott mot offentlig frid

1) gärningsmannen eller en delaktig i syfte att begå gärningen förser sig med ett vapen eller något annat redskap som lämpar sig för våld på person, eller om gärningsmannen eller en delaktig uppenbart har för avsikt att begå våld på person eller skada egendom, eller

2) brottet riktar sig mot en byggnad eller en lokal som används av riksdagen, republikens president eller statsrådet eller av en delegation eller beskickning för en främmande stat eller för en organisation som bildats av regeringar sinsemellan,

och brottet mot offentlig frid även bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt brott mot offentlig frid* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

5 §

Olovlig avlyssning

Den som obehörigen med en teknisk anordning

1) avlyssnar eller upptar samtal, prat eller annat av privatlivet på en hemfridsskyddad plats framkallat eller uppkommet ljud som inte är avsett för hans eller hennes kännetecken, eller

2) på någon annan än en hemfridsskyddad plats i smyg avlyssnar eller upptar prat, som inte är avsett för hans eller hennes och inte heller för någon annan utomståendes kännetecken, under sådana omständigheter att den som pratar inte har skäl att anta att någon utomstående hör priset,

skall för *olovlig avlyssning* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Försök är straffbart.

6 §

Olovlig observation

Den som obehörigen med en teknisk anordning

1) iakttar eller avbildar en person som vistas på en hemfridsskyddad plats eller på en toalett, i ett omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats, eller

2) på ett integritetskränkande sätt iakttar eller avbildar en person som vistas i en sådan byggnad eller lokal eller på ett sådant omgärdat gårdsområde som avses i 3 § och dit allmänheten inte äger tillträde,

skall för *olovlig observation* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Försök är straffbart.

7 §

Förberedelse till olovlig avlyssning eller förberedelse till olovlig observation

Den som placerar ut en i 5 eller 6 § avsedd anordning för att användas vid olovlig avlyssning eller olovlig observation, skall för *förberedelse till olovlig avlyssning* eller *förberedelse till olovlig observation* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

8 §

Spridande av information som kränker privatlivet

Den som obehörigen

1) genom ett massmedium eller

2) genom att på något annat sätt göra tillgängligt för ett stort antal människor

framför en uppgift, antydan eller bild som gäller någons privatliv så att gärningen är ägnad att orsaka skada eller lidande för den kränkte eller utsätta honom eller henne för missaktning, skall för *spridande av information som kränker privatlivet* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Som spridande av information som kränker privatlivet anses inte framförande av en uppgift, antydan eller bild som gäller en sådan persons privatliv som verkar inom politiken, näringslivet, i en offentlig tjänst eller i ett offentligt uppdrag eller i något annat med dessa jämförbart uppdrag, om uppgiften, antydan eller bilden kan påverka bedömningen av personens förfarande i nämnda uppdrag

och framförandet behövs för behandlingen av någon samhällseligt betydelsefull sak.

9 §

Ärekränkning

Den som

1) framför en osann uppgift eller antydan om någon så att gärningen är ägnad att orsaka skada eller lidande för den kränkte eller utsätta honom eller henne för missaktning, eller

2) på något annat än i 1 punkten avsett sätt förnedrar någon,

skall för *ärekränkning* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Som ärekränkning enligt 1 mom. 2 punkten anses inte kritik som riktar sig mot någons förfarande inom politiken, näringslivet, i en offentlig tjänst eller ett offentligt uppdrag eller inom vetenskap, konst eller med dessa jämförbar offentlig verksamhet och som inte tydligt överskrider det som kan anses som godtagbart.

För ärekränkning döms också den som framför en osann uppgift eller antydan om en avlidne person så att gärningen är ägnad att orsaka lidande för en person som den avlidne stod särskilt nära.

10 §

Grov ärekränkning

Om den i 9 § 1 mom. avsedda ärekränkningen

1) sker genom ett massmedium eller genom att uppgiften eller antydan på något annat sätt görs tillgänglig för ett stort antal människor, eller

2) orsakar stort eller långvarigt lidande eller särskilt stor eller kännbar skada,

och ärekränkningen även bedömd som en helhet är grov, skall gärningsmannen för *grov ärekränkning* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

11 §

Definition

Hemfridskyddade platser är bostäder, fritidsbostäder och övriga utrymmen som är avsedda för boende, såsom hotellrum, tält, husvagnar och fartyg som kan bebos, trapp-

uppgångar i bostadshus samt gårdar som utgör de boendes privata område och de byggnader som är fast förbundna med sådana gårdar.

12 §

Åtalsrätt

Allmänna åklagaren får inte väcka åtal för hemfridsbrott, grovt hemfridsbrott, brott mot offentlig frid, olovlig avlyssning, olovlig observation eller förberedelse till olovlig avlyssning eller förberedelse till olovlig observation, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal eller ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

Allmänna åklagaren får inte väcka åtal för spridande av information som kränker privatlivet, ärekränkning eller grov ärekränkning, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal. Riksåklagaren kan dock förordna att åtal skall väckas, om brottet har begåtts genom ett massmedium och ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

Ett brott som avses i 9 § 3 mom. kan anmälas till åtal av den avlidnes efterlevande make, syskon, släkting i rakt nedstigande eller uppstigande led eller den som levt i gemensamt hushåll med den avlidne eller av någon annan person som den avlidne stod särskilt nära.

38 kap.

Om informations- och kommunikationsbrott

3 §

Kränkning av kommunikationshemlighet

Den som obehörigen

1) öppnar ett brev eller ett annat tillslutet meddelande som är adresserat till någon annan eller genom att bryta ett säkerhetsarrangemang skaffar uppgifter om ett meddelande som har upptagits elektroniskt eller med någon annan sådan teknisk metod och som är skyddat mot utomstående, eller

2) skaffar uppgifter om innehållet i samtal, telegram, text-, bild-, eller dataöverföring eller något annat motsvarande telemeddelande som förmedlas genom telenät eller om avsändande eller mottagande av ett sådant meddelande,

skall för *kränkning av kommunikations-* Denna lag träder i kraft den 1 oktober
hemlighet dömas till böter eller fängelse i 2000.
högst ett år.
Försök är straffbart.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 532

L a g**om ändring av 18 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet**

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 18 § 1 mom. som följer:

18 §

Utlämnande av identifieringsuppgifter till myndigheterna

Polisen har rätt att utan hinder av tystnadsplikten enligt 7 §

1) med samtycke av målsäganden och den som innehar anslutningen få sådana identifieringsuppgifter om uppkopplingen till teleanslutningen som behövs för utredning av brott som avses i 16 kap. 9 a §, 17 kap. 13 § 2 punkten eller 24 kap. 1 § 2 punkten strafflagen (39/1889), samt

2) med abonnentens samtycke få identifieringsuppgifter om meddelanden som sänts från en mobilteleapparat, om detta är nödvändigt för att utreda brott som har lett till att mobilteleapparaten eller dess anslutning orättmätigt har kommit i någon annans besittning.

 Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 533

L a g

om ändring av 1 och 6 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/1964) 1 § 2 mom. och 6 § 6 mom., av dessa lagrum 6 § 6 mom. sådant det lyder i lag 419/1998, som följer:

1 §

Pensionsskyddet ombesörjs av en offentligrättslig kommunal pensionsanstalt som står under inrikesministeriets tillsyn. Tillsynen över planeringen av pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och över dess placeringsverksamhet handhas dock av Försäkringsinspektionen, som är skyldig att i fråga om tillsynen lämna en berättelse till inrikesministeriet.

6 §

Som en sådan utgift som avses i 1 mom. betraktas också den tillsynsavgift som fastställs med stöd av 1 § 1 mom. lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 534

L a g

om ändring av 2 § lagen om Försäkringsinspektionen

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 januari 1999 om Försäkringsinspektionen (78/1999) 2 § 1 mom.
17 punkten samt
fogas till 2 § 1 mom. en ny 17 a-punkt som följer:

2 §
Med tillsynsobjekt avses i denna lag

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

17) försäkringskassaföreningen,
17 a) statens pensionsfond och den kom-
munala pensionsanstalten, samt

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 535

L a g**om ändring av 1 och 1 a § lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen**

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1014/1999, och
fogas till 1 a § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 1014/1999, en ny 6 a-punkt som följer:

1 §

De anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall för varje år betala en tillsynsavgift enligt grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen. Social- och hälsovårdsministeriet skall innan avgiften för den kommunala pensionsanstalten fastställs bereda inrikesministeriet möjlighet att ge ett utlåtande om avgiften.

1 a §

Tillsynsavgiften fastställs gruppvis enligt följande:

6 a) statens pensionsfond och den kommunala pensionsanstalten,

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 536

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln**

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
Det i Rom den 10 mars 1988 ingångna protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln i vilket vissa bestämmelser godkänts av riksdagen den 8 mars 2000 och i fråga om vilket republikens president beslutat om anslutning den 7 april 2000 och beträffande vilket anslutningsinstrumentet har deponerats hos Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare den 28

april 2000, träder i kraft den 27 juli 2000 så som därom har överenskommit.

2 §
De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 27 juli 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 152/1999
LaUB 3/2000
RSv 24/2000

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings nr 44/2000)

Nr 537

Statsrådets förordning

om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen

Given i Helsingfors den 8 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, *ändras* i förordningen den 16 augusti 1996 om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen (627/1996) 1 § 1 mom. 14 punkten, sådan den lyder i förordning 118/1999, samt *fogas* till 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i förordning 353/1997 och i nämnda förordning 118/1999, en ny 15 punkt som följer:

1 §
Vid tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen är följande brott internationella brott:

- 14) brott mot sjöfartens säkerhet, som avses i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (FördrS 11/1999),
- 15) brott mot säkerheten för fasta platt-

formar belägna på kontinentalsockeln, som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (FördS 44/2000).

Denna förordning träder i kraft den 27 juli 2000.

Helsingfors den 8 juni 2000

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Lagstiftningsråd Ronald Wrede

Nr 538

Statsrådets förordning**om ändring av 35 a och 65 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 8 juni 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från trafikministeriet *ändras* i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 35 a § och 65 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 35 a § i förordning 450/1997 och 65 § 1 mom. i förordning 757/1999, som följer:

35 a §

Överensstämmelse i fråga om fordon som motsvarar Förenta Staternas och Japans standarder

Ett fordon som har införts till landet som flyttgods, som innehas av en främmande stats beskickning eller en medlem av diplomatkåren, som erhållits genom arv eller testamente eller som skaffats på en tullauktion eller någon annan av staten ordnad auktion anses uppfylla de krav på överensstämmelse med EG-direktiven som anges i 5 kap., om det i dessa avseenden uppfyller alla de fordonstekniska krav gällande fordonets modellår som ställs i Förenta Staterna eller Japan.

65 §

Skyddsanordningar för barn

1. Som en barnstol eller någon annan för barn och för den som är kortare än 150 cm avsedd skyddsanordning enligt 88 § 3 och 4 mom. vägtrafiklagen godkänns en barnstol, bälteskudde eller annan skyddsanordning

som överensstämmer med E-reglementet nr 44/03, eller alternativt en barnstol, bälteskudde eller annan skyddsanordning som lagligen framställs eller marknadsförs i Europeiska unionens medlemsstater eller stater som har undertecknat EES-avtalet, och vilken motsvarar säkerhetsnivån enligt det nämnda E-reglementet. Om en skyddsanordning för barn inte har godkänts enligt E-reglementet nr 44/03, skall en tillförlitlig utredning över att produkten uppfyller kraven tillställas Fordonsförvaltningscentralen innan produkten tas i bruk, säljs eller överläts på annat sätt.

1. Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2000.

2. Förordningens 65 § 1 mom. tillämpas på sådana skyddsanordningar för barn som framställs i Finland eller införs till Finland den 1 januari 2001 eller därefter. Sådana skyddsanordningar för barn som framställts i Finland eller som införts till Finland före den 1 januari 2001 får hållas till salu eller överlåtas på annat sätt till den 31 december 2002 om de uppfyller de krav som gäller när denna förordning träder i kraft.

Helsingfors den 8 juni 2000

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Biträdande avdelningschef Kari Saari

Nr 539

**Finansministeriets förordning
om fastställande av grundräntan**

Given i Helsingfors den 9 juni 2000

Finansministeriet har med stöd av 1 § lagen den 18 december 1998 om vissa referensräntor (996/1998) fastställt grundräntan till 4,50 procent per år räknat från den 1 juli 2000 till utgången av år 2000.

Helsingfors den 9 juni 2000

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Lagstiftningsråd Martti Anttinen